

Ha kutyával szeretnénk vadászni (vizslák, szetterek, kajtatóebek) --- 2007. augusztus

A foglalkozást a kölyökkel egész korán (3 hónapos körül) elkezdem. Etetés, játék közben megismertetem a nevével, a behívással. Elkezdek kijárni a **területre**, ismertetem az új szagokkal, változatos növényzettel fedett területtel. A kintlét időtartamát mindig a kutya edzettségi állapota szabja meg, amíg jókedvű, játékos, nem fáradt, addig maradunk.

Hat hónapos kor körül, mikor az izomzata már annyira fejlett, hogy folyamatosan vágtazzon, elkezdem a rendszeres, szisztematikus keresésre tanítani.

Tökéletes mezei munkát nem lehet elvárni egy fiatal kutyától, itt inkább a szenvedély, a találni akarás a lényeg. Ha találkozik egy-két érdekes szaggal, vadnyommal, az még hevesebbé, gyorsabbá teszi a keresést.

Otthoni gyakorlatoknak kitűnő a vadszárny, vagy nyúlbőrös apportfa dobálása, amit ő lelkesen felkap és a háza vagy a vacka felé cipel. Próbáljunk úgy helyezkedni, hogy mikor felkapja az apportot és a házába viszi (hogy birtokba vegye) mi a ház előtt álljunk és elkapjuk a kölyköt. Megdicsérjük, elvesszük a tárgyat és újra dobjuk el neki. Egy idő után rá fog jönni, hogy a játék lényege az, hogy gazda eldobja, ő visszahozza és ez csak akkor működik, ha ő idehozza nekünk.

Az állás tanítása. A vizslák, szetterek az élővad megtalálását „állással” jelzik, mely az igazi vizslásoknak szemet gyönyörködtető látvány. Aikor a vágtazó kutya orrába a rejtőző vad szaga csapódik és a vizsla szinte megdermed álltában és szoborként várja vezetője megérkeztét a tethelyre. A kajtató ebek (retriever, spániel) nem állnak, de a munkájuk teljesen megegyezik a vizslák egyéb munkájával, mind lövés előtt, mind lövés után. Függetlenül attól, hogy kutyánk állja-e a madarat, előzőleg megtanítjuk a biztos állást kitett madáron. Erre legjobb a fűrj (gazdasági). 5-10 cm magas növényzetben, kis kalitkában kiteszük a madarat és pár perc elteltével jó szélbe fordulva hosszú pórázon küldjük a kutyát keresésre. Mikor a kutya orra jelzi a madarat, óvatosan mellé felhúzzunk és nyugtatjuk a kutyát, fogjuk a póráz végét erősen, nehogy ráugorjon a madárra. Ha megpróbálna erőiesen rászólunk „fekszik”!!! Majd megdicsérve visszavezetjük vezetőken a kutyát. 1-2 alkalomnál ne próbálkozzunk többször egy nap, nehogy a kutya megunja a dolgot.

Sebzett vad utánkeresése (vonszalék).

Frissen leütött házinyúl bőrét, vagy „balesetben” kimúlt fűrjet egy hosszú botra kötve kihúzzuk 20-25 m-re, ott leakasztjuk, majd elővesszük a kutyát és az előzőleg általunk kijelölt indulási pontra mutatunk és „keress” vagy „hajrá” vezényszóval elindítjuk. Az első gyakorlatokon pórázon, majd később e nélkül. Ügyeljünk, hogy mindig hátszélben csináljuk a gyakorlatot, nehogy a kutya légszimattal keressen. A földre tett orral végigmegy a „pályán” a végén ott a vad, amit apportírozhat. Később növeljük a kihúzások hosszát, akár több száz méterre is.

Jó gyakorlást kívánok, és ne felejtsek el, csak rendszeres gyakorlással tudunk eredményes munkát végeztetni kutyánkkal.

Éles Tibor
